

Ἡ γωνιά τῆς γυναίκα

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἐπανειλημμένα ἡ στήλη μας ἐξέφρασε τὶς ἀνησυχίες τῆς γιὰ τὴ μόλυνση καὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος. Μιλήσαμε κατὰ καιροῦς γιὰ τὰ καυσαέρια τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν αὐτοκινήτων, γιὰ τὰ λατομεῖα ποὺ τραυματίζουν τὰ βουνά μας, γιὰ τὰ ἀπορρίματα στὶς θάλασσες μας, γιὰ τὶς ἀκαθαρσίες στὴν ὑπαιθρο μας. Τώρα ὅμως ποὺ ἔνας εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ θέματος, ὁ Σέρ Φρέντζικ Οὐῶρνερ, ἦρθε γιὰ νὰ μᾶς μιλήσει ἐπιστημονικὰ κι' ὑπεύθυνα, τὸ θέμα ξαναπαίρνει τὴ σημασία του καὶ γίνεται (καὶ πότε σταμάτησε νὰ εἶναι) καὶ πάλιν ἐπίκαιρο.

Θὰ σταθοῦμε σὲ μιὰ σοφὴ φράση ποὺ ὁ σέο Οὐῶρνερ (χημικὸς μηχανικὸς, καθηγητὴς Πανεπιστημίου, σύμβουλος τῆς βρετανικῆς κυβέρνησης γιὰ τὸ θέμα τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος) εἶπε στὴ συνέντευξή του πρὸς τὸν Τύπο: «Ἡ φύση βοηθᾷ τὸν ἄνθρωπο ἂν κι' αὐτὸς θελήσει νὰ τὴ βοηθήσει λίγο». Καὶ γιὰ νὰ τονίσει αὐτὰ του τὰ λόγια εἶπε ὅτι ἀρκοῦν 24 μόνο ὥρες γιὰ νὰ ἐξαφανισθεῖ μιὰ μεγάλη κηλίδα πετρελαίου ἀπὸ τὴ θάλασσα. Κι' ὅταν λέμε κηλίδα ἐννοοῦμε ὀλόκληρα μίλια μολυσμένα μὲ πετρέλαιο ἀπὸ τὰ διάφορα πετρελαιοφόρα ποὺ βυθίζονται. Ἀρκεῖ φυσικὰ ὁ ἄνθρωπος νὰ θελήσει νὰ ἐξαφανίσει τὴν κηλίδα μὲ τὰ κατάλληλα ἀντίδοτα.

Ἡ φύση, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, θέλει νὰ διατηρήσει τὸ περιβάλλον. Γι' αὐτὸ εἶναι ποὺ μὲ τόση σοφία μεριμνᾷ καὶ γιὰ τὸν πιὸ ἀσήμαντο μικροοργανισμό, γιὰ τὴ διατήρηση καὶ τὸν πολλαπλασιασμό του. Γι' αὐτὸ εἶναι ποὺ κρατᾷ αὐτὴ τὴν τέλεια ἀρμονία στὴ θάλασσα, στὸν οὐρανὸ, στὴ γῆ. Ἡ βροχὴ ἐρχεται νὰ ξεπλύνει ἀπὸ τὴ γῆ τὶς ἀκαθαρσίες, ὁ ἀέρας ἐρχεται νὰ διαλύσει τὶς ἀναθυμιάσεις, τὰ κύματα τῆς θάλασσας κινοῦνται γιὰ νὰ ἐξαφανίσουν τὰ περιττά. Τὰ δάση ὑπάρχουν γιὰ νὰ πλουτίζουν τὸν ἀέρα μὲ ὀξυγόνο, τὸ χῶμα γιὰ νὰ χωνεύει τὰ ἄχρηστα, τὸ νερὸ γιὰ νὰ φέρει τὴν ζωὴ. Ὅλα σοφὰ τοποθετημένα, τὸ καθένα στὸ πόστο του. Κι' ὁ ἄνθρωπος; Ὁ ἄνθρωπος συχνά, ἀντὶ νᾶναι ὁ βοηθὸς κι' ὁ συνεργάτης τῆς φύσης γίνεται ὁ πιὸ ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς. Καταστρέφει ἐκεῖ ποὺ θὰ μπορούσε νὰ οἰκοδομήσει, μολύνει ἐκεῖ ποὺ θάπρεπε νὰ καθαρίσει, ἀπομυζᾷ ἐκεῖ ποὺ θάπρεπε νὰ προσφέρει. Λές κι' ὅλη ἡ φύση δὲν εἶναι μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του, λές καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι καταστρέφοντάς τὴν καταστρέφεται κι' ὁ ἴδιος σιγά-σιγά.

«Ἡ φύση βοηθᾷ τὸν ἄνθρωπο ἂν κι' αὐτὸς τὴ βοηθήσει λίγο».

Ἄς κλείσουμε καλὰ στὸ μυαλό μας αὐτὰ τὰ λόγια, γιὰτὶ ἴσως νὰ κρύβουν ὅλο τὸ μυστικὸ γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ φυσικοῦ μας περιβάλλοντος.

ΓΛΑΥΚΗ